

LACVS CON- STANTIENSIS.

Lacum Constantiensem cum circūiacente regione nouis ob id accen-
suimus tabulis, quod ob sui magnitudinē mare quodammodo sit, &
littora eius frequenti hodie hominū habitatione colantur, adiacēsque
terra mira fertilitate prædita sit, uinetis potissimum & arbutis abun-
dans. Diuiditur autē in superiorem lacum & inferiorem. Superior olim Brigantinus,
Acronius & secundū alios Acromus, & Podamicus atque Rheni lacus fuit
appellatus. Inferior uero, Venetus. Brigantinus, ab urbe Brigantij, sicut hodie Cō-
stantiensis à Constantia uocatur. Acronius, quasi sine frigore, quod nunquam
glacie in uniuersum obducat. Acromus, Germanica corrupta uoce, quasi krom
see, id est, obliquus & arcuatus lacus. Nam à Brigantio & Rheni illapsu usque ad
Constantiam, in arcus cuiusdam formam inflectitur. Alterum uero, quem hodie
Cellensem uocant, scribit doctissimus Vadianus Venetum appellatum, à colo-
re marino qui caruleus est. Quare autem Podamicus & uulgo Bodensee nomi-
netur, habes apud eundem in epistola ad Rudolphum Agricolum. Sed & Tho-
mas Blaurerus patricius Constantiensis de hoc lacu ita scribit. Totum Rheni su-
perioris prospectum mirum in modum ornauit natura. Temporum uarietas mu-
tauit uocabula quædam populorum & locorum, sed in tabula conspicies immu-
tabilem faciem lacu, & quæ nunc sint nomina, ex inscriptionibus lector colliges.
His finibus quondam situm Gannodurum prisca ætas cōmendauit, hodie autē
Constantia locum præcipuū obtinet. Ea urbs ut apparet ex ædificijs ac ciuiū ima-
ginibus, ante concilium, quo cōbustus est euangelij præcursor Hussus, celeberrima
fuit. Post concilium, deflorescere cœpit. Cæterum speculantibus è ponte Cō-
stantiæ supra apparēt Alpes Rhetice & totus ille tractus lacus Brigantini & Acro-
nij. Inde se condit, quem usitatissimo nomine uocant Podamicū. Is enim sinus re-
cedit à flumine uersus arcem Bodmen, sed uulgo Podamicū uocant illum totum
recte & ueteres. Quin eruditos audiui *ποταμίου* nominare, quod per hunc Rhe-
nus uelut in alueo descēdat nusquā resolutus. Suis autē fontibus lacum hūc trans-
uersisque fluminibus ac torrentibus & scaturiginibus magis quæ Rheno oppleri ue-
rissimile est, ut tantum iter quod instat Rheno, is labore ualde cōpositus arripe-
re. Sed magno miraculo est, quod à ponte uicinum lacum Venetum inter subur-
bium paradysum, & hinc orbis illinc Enandrensiū pascua, exili placidoque maxi-
me cursu allabitur, is quem tot amnes in lacum recepti comitantur. Fit id forte
propter orarum planiciem. In medio aluei, qua urbem interfluit, pedū quinquaginta
altitudine crater seu uallis subest, ubi uno sæpe iactu piscatoris milia triginta,
sæpe quadraginta piscium trahunt. Numerant autem non nisi ad halecū mag-
nitudinem accedentes. Nec longe ab eo loco ubi in subiacentem lacum ingredi-
tur, ubi castellum est Gotlieb, uadum habuisse ferunt. Inferiorem autem lacum
excedens, ubi Scaphusiam præterijt, horrendo casu exhibet specta-
culum peregrinis, ita ex arduo præcipitio ruens uelut
sub nubibus ædito murmure tonat.